

ULLA HANSEN fik derefter ordet for at støtte forslaget og anbefalede hovedstyrelsen at stemme for dette og arbejde for, at kredsene forstod, at der skulle arbejdes med forslaget, så alle var orienterede inden næste landsmøde.

For Københavnskredsen meddelte BRITA OLSSON, at denne kreds der var mest berørt af ungdomskredsens stilling, ikke så nogen vanskeligheder i, at det blev en selvstændig organisation, og at forslaget blev anbefalet af Københavnskredsen. Dog foreslog BRITA OLSSON, at navnet ikke skulle være DKU, da dette kunne forveksles med flere andre foreningers navn.

Herefter blev der en længere debat, hvor bl.a. INGA BØGEHEGN, BIRGIT HERMANSEN, ELLIS TARDINI, MARGIT SCHROLL, Inger Schwan, RUTH RØNØ og ANNA LARSEN havde ordet og hvor det viste sig, at spørgsmålet om ungdomskredsens stilling var blevet behandlet i flere kredse og distrikter, og hvor mange, der havde været imod det forslag, der blev stillet til landsmødet, nu syntes at kunne gå ind for tanken om en selvstændig organisation. KAREN HØEG ALBRETHSEN der oplyste, at hun endnu var tøvende overfor, hvilken stilling hun skulle indtage til forslaget, spurgte, hvad der ville ske, hvis man andre steder ville oprette ungdomskredse og disse ikke kunne gå ind for ungdomsorganisationens handlingsprogram, hvortil LANDSFORMANDEN svarede, at der, hvis en ungdomsorganisation blev en realitet, ikke af DK kunne godkendes ungdomskredse med et andet program. Nye ungdomskredse måtte tilslutte sig ungdomsorganisationen eller de pågældende måtte indgå som enkelt-medlemmer i DK's kredse, hvor der jo ikke er nogen aldersgrænse nedad. Hvis en evt. anden ungdomskreds end den københavnske, er uenig med denne i dens handlingsprogram, må det blive en sag ungdomskredsene imellem, - men formålsparagraffen må man være enig om - og enig med DK om.

HELGA VANG syntes ikke, at man 3 mdr. efter landsmødet kunne komme ud til kredsene og sige, at nu skulle man gå ind for at vedtage i realiteten det samme som det, der blev forkastet på landsmødet. HELGA VANG syntes at ungdomskredsens ønske om at blive en selvstændig organisation, mere havde karakter af en ordre, end af et forhandlingsgrundlag. HELGA VANG påpegede endvidere, at man ude i kredsene - selvom der blev oprettet en selvstændig ungdomsorganisation, - fortsat ville opfatte deres udtalelser som fremsat af DK. KAREN RASMUSSEN støttede HELGA VANG i hendes synspunkter.

GRETE MUNK mente, at det af LANDSFORMANDENS fremlæggelse klart fremgik, at det ikke er et næsten enslydende forslag, der nu skal behandles ude i kredsene. Det er forslaget fra februar, der nu tages op igen.

RITA KNUDSEN poienterede, at det, at forslaget blev stemt ned til landsmødet, i høj grad var begrundet med, at man ikke kunne godtage, at en kreds havde større frihed end en anden. Med det nye forslag, falder dette argument